

доха и земаха Едрене. И тамо Сулиманъ царь постави престоль свой.

Слѣдь десеть години же Вукашинъ Князь Битолскій и Охридскій и сынъ неговъ Марко, и Константинъ князь Сербскій, и други многу още Князове собраха войска до 125000: еще же и Иоаннь Шишманъ посла имъ отъ Дакія на помощь до 15000 души Болгаре и Власы. И така отидоха противу Турковъ съсь намѣреніе да ги изгонятъ и истребать изъ Болгарія. Но попущеніемъ Божиимъ быде противно то: сирѣчь нихъ Турцы те истребиха, и быде позоръ жалостень: защо некои избіени умреха, а некои въ плѣнь отидоха во Едрене. Тога и храбрый Марко Краевичъ плѣненъ отиде въ Едрене и Константинъ краль Сербскій, и тамо ги въ темница затвориха Турцы те за 12. месецы: а Вукашина и други те князове гониха даже до Филипполя и Пазарджика, и тамо ги убиха. Въ тоя бой обаче убіенъ быде и Сулиманъ царь Турскій. Но Турцы абіе поставиха си царя Мурата втораго: кой то абіе отиде во Анадоля и собра войска до 30000. Турцы и 2050. души Генувезы, и оплѣни и порази сичка та Болгарія.

Въ това време востана Иоаннь Палеологъ на Турцы те. Но они и него всеконечно побѣдиха въ лѣто Господне 1383.

Въ това време жители Солунски бежа призвавали Венеціанска войска на помощь, за да си пазать градъ. Като отиде обаче Муратъ на Солунъ, Латине те убо абіе побѣгнаха, а тамошни те жители затворихасе въ градъ, и Султанъ Муратъ обтече ги, и начна да ги біе. Тога единъ калугерь отъ светаго Иоанна предтечи, кой то монастырь сега се называ Чаушь Монастырь, объяви съ писмо Султанъ Мурату подземный про-